

האם מירושלים תצא בשורה?

בריוק עד כמה השאלה הישירה, שלא זקוקה להקדמות או לגינונים, גם קולעת וגם ממצה. הוא השיב, מתפתל במקצועיות, סופג את תר- עומת השופטים על גרירת הרגליים, אבל הבטיח שהנהגה הרברים זזים. הוא דיבר בשבחה של הפשרה, רק הסביר שיישומה מתמהמה. מעניין יהיה לשמוע דבריו כעת.

יש סיכוי טוב שהריון שיתקיים בבג"ץ בשבוע הבא יחתום כמעט 30 שנים של דיונים בבית המשפט העליון על אותו נושא ממש, הכותל. בראש ההרכב תשב הנשיאה נאור. קטונתי מלח- לק לה ציונים, אך בצעד נבון היא התירה לרבנות הראשית, לפנים משורת הדין ולמרות הסתייגות היועמ"ש לממשלה, להגיש חוות דעת עצמאית, משל לא הייתה הרבנות חלק מרשויות המדינה המיוצגות על ידי הפרקליטות אלא ישות נוספת שברצותה זכאית לפרש החוק לפי הבנתה. היא אף הסכימה לדחות לשם כך את הריון הרחוף בחודש ימים, אולם להחלטת הרחייה הוסיפה משפט מעניין: "ככל שיש בפי מי מה צדדים בקשות נוספות (ואין בכך עידוד להגשת בקשות כלשהן), הם ידאגו להגישן תוך שבעה ימים מהיום". נאור, כך נראה, ביק- שה לחסום טענה עתידית של מאן שהוא שירצה "דיון נוסף", כי קולו לא נשמע. היא מסמנת לכולנו שהעליון יאמר בקרוב את דבריו, והם יהיו - כך אני מקווה - חדים, ברורים וסופיים.

**ניסיון, עשינו כמיטב יכולתנו,
ביקשנו שלום ורדפנו אותו, אבל
בצד השני אין פרטנר. לא רק
הממשלה צריכה שבג"ץ יוציא
עבודה את הערמונים מהאש, העם
היהודי כולו נושא אליו עיניים**

סהדי במרומים, לא ששנו אליי בג"ץ. אנחנו נגררים אליו. ניהלנו משא ומתן בתום לב. ויתרנו על דברים שלא העלינו בד- עתנו שנוותר עליהם. כדי לסיים את המחלוקת אחת ולתמיד אף אימצנו את הפרדיגמה הנפסדת, הספק-דמוקרטיה, של "נפרד אך שווה". קחו אתם את הכותל המוכה, אמרנו, ניקח אנו חלקה מוכרת פחות, שעדיין איננה "הכותל", ובאהבה נשקוד על פי- תוחה. ויתרנו גם בסוגיית ההכרה - הסכמנו לייצוג מסוים בלבד במועצה המנהלת. ויתרנו על אזכור המילים "המשוקצות" קו- נסרבטיבים ורפורמים בתקנות המקום, כדי לרצות את השרים החרדיים. והרשימה עוד ארוכה. אני אפילו מתבייש בחלק מהד- ברים שוויתרנו עליהם. אבל לא שיערנו שכך תנהג בנו ממשלת ישראל, לא חשבנו שכך נלך שולל.

אנו באים לבג"ץ בידיים נקיות. ניסיון, עשינו כמיטב יכול- תנו, ביקשנו שלום ורדפנו אותו, אבל בצד השני אין פרטנר. לא רק ממשלת ישראל צריכה שבג"ץ יוציא עבודה את הערמונים מהאש, העם היהודי כולו נושא אליו עיניים. עו"ד יזהר הס הוא מנכ"ל התנועה המסורתית

עשרות אלפי שקלים עלתה לרבנות (לנו) חוות הדעת הארכנית והנפתלת, שאין לה דבר עם שיטת המשפט שלנו. הר- בנות הרהיבה לטעון שלבית המשפט העליון של מדינת ישראל אין סמכות לרון בענייני הכותל. זו אקסטרטוריה, מעין ותיקן קטן, שהרבנות הראשית לברה מוסמכת לתת בה סימנים. הטי- עון המשפטי הזה נשען על "דבר המלך במועצתו 1924", כך משלה בריטניה במושבותיה, ופולשתינה בכללן. נוכח עשרות שנות בג"ץ ושלל תקדימים, הטיעון הזה מתאים יותר לתרגיל במשפט חוק- תי שנה א', אך הוא לא רק עלה ממון רב - הוא גם מקומם מבחינה ציונית. אני מניח שבית המשפט יזכיר לרבנים הראשיים שאת מש- כורתם כבר לא משלם המלך ג'ורג' החמישי, אלא מדינת ישראל. עמדת הרבנות הראשית תהיה הערת שוליים, עמדת הממשלה היא הנותנת והיא הכואבת. אני לא מקנא בנא כוחה. בריון האח- רון שהתקיים בעתירה, לפני חודשים אחדים ועוד לפני שהממשלה ביטלה את מתווה הפשרה, נכנסו השופטים לאולם ופנו בלי שהיות לנציג הפרקליטות. "נו מה יהיה?" - שאלה הנשיאה נאור, והוא הבין